

2.5. Abdülkadir Merâğî

Doğuda Azerbaycan ve Batı Türkistan kesimlerinde yaşamış olan bestekâr, nazariyatçı, şair, ressam, hafız, hattat ve hânende Abdülkadir Merâğî, ö.1435, çağının büyük bir sanatçısı ve mûsikî âlimidir. Önce Azerbaycan'daki Celâyirli ülkesinde, daha sonra Batı Türkistan'da Timurlu Devletinde yaşadı. Azerbaycan'da iken Safiyyüddîn'in sistemini işlediği Şerh-i Kitabü'l-Edvâr, Zübdetü'l-Edvâr, Risâle-i Fevâid-i Aşere, Kenzü'l-Elhân adlı kitaplarını kaleme aldı. Batı Türkistan'da ise, Câmiü'l-Elhân (Semerkand, 1406) ile Makâsidu'l-Elhân'ı (Herat, 1418) yazdı. Farsça kaleme aldığı bu eserlerinde çağın mûsikî yapısını geniş şekilde tanıtan Merâğî, hiç şüphesiz Türk mûsikîsi tarihinin önde gelen birkaç isminden biridir. Hoca Abdülkadiri Merâğî (ö.1435), Câmiu'l-Elhân adlı Farsça eserinde mûsikîyi, "Ritim ve kulağa hoş gelen nağmelerin bir araya getirilmesi" şeklinde izah etmiştir.[1]